

[Carl Petersen.]

afsættes på hjemmemarkedet, uden hensyn til, om der kommer prisnedgang på eksportmarkedet, hvorimod en opgang af priserne på eksportvarerne vil give sig udslag i en tilsvarende forhøjelse på varer, der afsættes på hjemmemarkedet.

Om den formulering, det foreliggende lovforslag har, er den rigtige, nu da man går ind i en helt ny politik, kan vist godt diskuteres, i særdeleshed efter den udtalelse, der er fremsat af mejeriorganisationernes formand, proprietær Overgaard, en udtalelse, der gik ud på, at landmændene mente, at landbrugsministerens tilbud, d. v. s. lovforslagets bestemmelser, var for ringe. Hr. Overgaard tilføjede dog over for landmændene, at man burde acceptere, for, som han sagde, så var begyndelsen da gjort, og der var dermed skabt mulighed for at komme videre senere. Denne udtalelse må jeg forstå sådan, at der er et ønske hos de landmænd, på hvis vegne hr. Overgaard taler, om, at denne lovgivning gøres permanent, og udtrykket „komme videre senere“ må vel forstås sådan, at man ønsker at gøre afstanden mellem eksportpriserne og hjemmemarkedspriserne endnu større end foreslået ved at sikre en højere udgangspris.

Jeg kommer tilbage til denne side af spørgsmålet senere. Nu vil jeg først beskæftige mig med den mere principielle side af selve spørgsmålet.

Det første spørgsmål, jeg hæftede mig ved, da jeg blev gjort bekendt med det samlede landbrugs henvendelse til ministeren, var: hvad vil dette nye føre med sig set på noget længere sigt? Det er jo derudfra, man skal bedømme sagen. Det synes mig nemlig ikke at være tilstrækkeligt at konstatere, at der foreligger beregninger om, at den nuværende smørpris på 6 kr. pr. kg ligger under produktionsprisen — for hvad er et kilo smørs produktionspris? Det vil næppe kunne dokumenteres med tal; der er så mange faktorer, der her spiller ind, at det nok skal vise sig at være rent ud sagt umuligt at stille noget talmateriale op, der fortæller det rigtige forhold. Der synes heller ikke for tiden at være nogen begrundelse for det samlede landbrugs henvendelse i manglende afsætning af mælkeprodukter, da markedet, så vidt jeg kan bedømme det, både for smør og ost ligger ret støt. Det kan

altså ikke være de forhold, jeg her har nævnt, der har fremkaldt det samlede landbrugs henvendelse til ministeren.

Dermed kommer man selvfølgelig ind på at spørge, om årsagerne skulle findes andre steder. Jeg sagde ved første behandling i sommeren 1957 af det lovforslag, der omhandlede pligt for møllerne til at indmale dansk brødkorn i melet, at her var vi ved begyndelsen til noget, der ville udvikle sig i den kommende tid, for det var hverken mere eller mindre end et forsøg på inden for landbruget at dele produktionsmulighederne mellem de forskellige landbrugsstørrelser. Tiden synes at have givet mig ret i disse betragtninger. Vi har siden fået en kornlov for at beskytte det korndyrkende landbrug mod urimeligt lave priser. At ordningen i indeværende år ingen betydning har haft, har intet med det principielle i spørgsmålet at gøre. Dermed har, kan man vel sige, det korndyrkende landbrug fået sin portion.

Derefter kan man godt rejse det spørgsmål, som også blev rejst fra mange sider: hvorfor har det kornkøbende landbrug ikke rejst sig i protest mod en sådan politik, for det må dog være i dets interesse? Ja, tilsyneladende, men efter min opfattelse også kun tilsyneladende, for der ligger nemlig en stor fare for det mindre landbrug i de meget lave indenlandske kornpriser. Hvis forholdet mellem bacon- og kornpriser er alt for fordelagtigt for baconproduktionen, vil denne for det mindre landbrug så værdifulde produktion før eller senere blive flyttet over til det større landbrug. Den gamle teori om, at det kun er husmandskonerne, der forstår at passe grise, holder ikke stik i vor moderne tid. Jeg tilføjer, at jeg selvfølgelig ikke har glemt, at husmandsrepræsentanterne ingen varm tilslutning har givet til den del af kornordningen, jeg her prøver at fremdrage, men jeg tvivler ikke om, at de organisationsfolk, som har forhandlet for husmandsorganisationerne, vil nikke genkendende til denne fremstilling, som nok er et spejlbillede af deres egne tanker og deres egen frygt. Men hvorfor i alverden vil man så skjule det, i stedet for at sige til medlemmerne: sådan er det, og sådan bedømmer vi fremtiden?

Nu behandler vi et forslag om en prismæssig stabilisering af mælkeproduktionen,